

[Holger K. Nielsen]

OLT-ordningen, og i køreplanen nævnes intet om den indholdsmæssige del af en OLT-ordning, som Grønland kan komme med i. Det sidste nævner jeg, fordi den nugældende OLT-ordning skal fornyes i 1985, og det er vigtigt, at Grønland så tidligt som muligt kommer med i forhandlingerne om indholdet heraf. Med andre ord vil det være en fordel, om både udmeldelsen og den alternative tilknytning kan afgøres så hurtigt som overhovedet muligt og helst samtidigt.

Fra Bruxelles og vesttyske politikere er det gjort gældende, at den grønlandske fiskeeksport til EF ved en udmeldelse vil blive pålagt variable importafgifter. Det er svært at se nogen økonomisk saglig begrundelse herfor. Den grønlandske fiskeeksport til EF er så lille, at den ikke kan udgøre nogen økonomisk trussel. Det er derfor svært at se disse udsagn som andet, end at grønlænderne skal udsættes for en straffeaktion, fordi de har været så formastelige at melde sig ud af EF. Jeg vil godt konkret spørge regeringen, om den vil arbejde for, at Grønlands fiskeeksport til EF ikke vil blive pålagt variable importafgifter ved en OLT-ordning.

Som bekendt har EF de seneste år forhøjet sine tilskud til Grønland betragteligt. Vi har ikke været begejstrede for det – i den forstand, at vi har opfattet det som en midlertidig charmeoffensiv, der skulle få grønlænderne til at forblive i EF. Dette er blevet nægtet fra officielt hold. Ifald det er korrekt, hvad man har sagt fra officielt hold, at de forøgede tilskud ikke blot har været en charmeoffensiv, så må det ikke få konsekvenser i 1983 for tilskuddene, at Grønland har besluttet at melde sig ud. Jeg vil godt alligevel for alle tilfældes skyld spørge regeringen, om den vil arbejde for, at EF-tilskuddene opretholdes på det hidtidige niveau også i 1983, selv om Grønland nu har besluttet at melde sig ud. Det er åbenbart, at tilskuddene fra regional- og socialfonden ikke kan opretholdes, men låneniveauet fra Den europæiske Investeringsbank kan godt fastholdes. Vil regeringen arbejde for dette?

Det fremgår af redegørelsen, at bortfald af EF-tilskuddene ikke kan begrunde øgede statslige bloktilskud. I SF er vi generelt set villige til at acceptere denne tankegang, men det bør ikke tages som udtryk for smålighed fra regeringens side. Bortfaldet af EF-tilskuddene kan i en vis periode godt ramme Grøn-

land hårdt, og derfor bør regeringen i det mindste i en overgangsperiode se positivt på selektive tilskud, der kan afhjælpe de alvorligste af de problemer, der vil opstå som følge af bortfald af EF-tilskuddene. Det niveau, der er opnået gennem EF-støtten, bør i det mindste opretholdes.

Der er ingen tvivl om, at en af grundene til EFs interesse i at beholde Grønland i EF er pres fra Vesttyskland, specielt vesttyske fiskere, som ønsker at bevare farvandene ud for Grønland som EF-farvande. Landsstyret har gjort klart, at man vil kontrollere fiskebestandene her, og i det omfang der er overskydende fangstkapacitet, vil en sådan godtgørelse kunne udloddes til vesttyske fiskere. Men det må bemærkes, at Grønland ikke vil være forpligtet hertil, og i det omfang det bliver en realitet, må der være tale om bilaterale forhandlinger mellem hjemmestyret og vesttyskerne. Med andre ord skal den vesttyske regering ikke have mulighed for at koble vesttyske fiskeinteresser ind i OLT-forhandlingerne. Vil regeringen arbejde for dette?

Jeg vil godt gøre et par bemærkninger til redegørelsens formuleringer om EPS. Formelt set er det korrekt, at Grønlands udtræden ikke får konsekvenser for forholdet til EPS, altså det europæiske politiske samarbejde, i og med, at udenrigspolitik stadig væk hører med til rigsfællesskabet. Dette forudsætter, at EPS er ren udenrigspolitik, som er adskilt fra det formelle EF-samarbejde. Dette er imidlertid ikke tilfældet længere. Der er ved at ske en sammenblanding mellem EPS og EFs økonomiske samarbejde. Sanktionspolitikken over for Sovjet og Argentina er klare eksempler herpå, og redegørelsens formuleringer herom er derfor vanskelige at opretholde.

For at tage et eksempel: beslutningen om Argentinaembargoen blev taget i EPS, men realiseringen af embargoen blev vedtaget i selve EF. Grønland ville altså i dette tilfælde være med til at træffe beslutningen, men ikke til at føre den ud i livet. Det kan måske være meget behageligt for grønlænderne. Jeg håber, at det bliver ganske krystalklart, at den del af udenrigspolitikken, der føres gennem Romtraktaten, som vi er imod, ikke kommer til at omfatte Grønland.

Med Grønlands udtræden af EF vil en ny epoke være indledt for det grønlandske folk, en epoke, der betyder større selvstændighed